

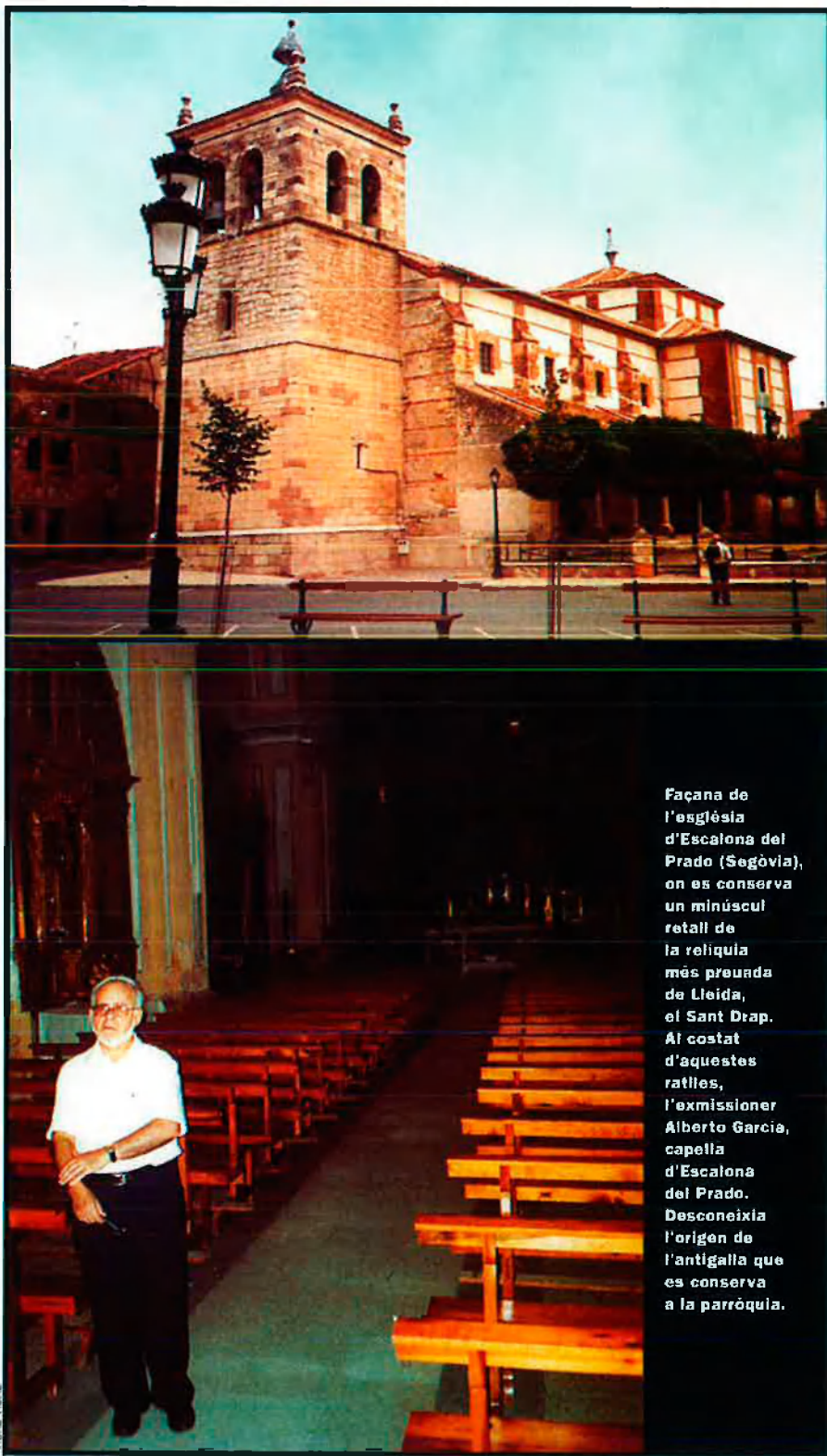
El bolquer de tot plegat

L'escriptor Vidal Vidal ha trobat la pista del Sant Drap de Lleida en un poblet de Segòvia mentre documentava la que serà la seva pròxima novel·la. El suposat bolquer del nen Jesús va ser una de les relíquies més venerades pel cristianisme durant segles. Reis i pelegrins anònims van encomanar-se a la tela fins que va desaparèixer en esclatar la Guerra Civil.

Pocs moments després que sonessin les dotze campanades amb què oficialment es va entrar a l'any 2000, van començar a proliferar balanços del segle XX. En una de les enquestes fetes públiques per aquelles dates, la societat occidental va escollir (i per golejada) el bolquer d'un sol ús com el millor invent de la centúria. Abans no es llençaven a les escombraries, es reciclaben fins que la roba donava de si a còpia de rentades i més rentades. I prou que duraven. A Lleida es va venerar el Sant Drap del nen Jesús fins que, amb l'esclat de la Guerra Civil, va desaparèixer la relíquia. Més de mig segle després, se n'ha recuperat el rastre.

Des que el Sant Drap va desaparèixer l'any 1938, només s'havia pogut localitzar un filet que des del segle XIX guardava una família de Lleida que ara l'ha donat en dipòsit al Museu Diocesà de la capital del Segrià. Però aquest no és l'únic fragment que queda de la tela sagrada. L'escriptor Vidal Vidal ha trobat a la localitat segoviana d'Escalona del Prado un nou tros de la relíquia mentre documentava la que serà la seva propera novel·la. Per a Lleida, la pèrdua del Sant Drap va ser una autèntica tragèdia. Vidal Vidal havia documentat la història quan va escriure *La ciutat de l'oblit*, una monumental obra publicada el 1998 i que constitueix una de les aportacions més decisives i exhaustives a la història lleidatana –redactada, a més, amb un estil molt amè que fa l'obra molt entretinguda i fins divertida malgrat el seu miler de pàgines atapeïdes–. L'escriptor es va

quedar amb les ganes de saber on es trobava el reliquiari, fins al punt que el personatge central de la novel·la en què treballa en aquests moments decideix seguir el rastre del bolquer sagrat. "Em sento com Arbeca Jones –ha explicat divertit Vidal Vidal, natural d'aquest poble de les Garrigues–. Vaig trobar un llibre en què es deia que un fragment del Sant Drap de Lleida va anar a parar a la localitat d'Escalona del Prado, a la província de Segòvia." I cap allà se'n va anar. El capellà d'aquest petit poble segovià, Alberto García, no tenia constància que a l'església renaixentista de San Zoilo d'Escalona del Prado hi hagués cap fragment d'aquesta tela, però Vidal Vidal li va ensenyar una colla de documents que ho asseguraven. Amb la contundència de les "proves" aportades, va convèncer el sacerdot perquè el dugués fins a la sagristia del temple per verificar les informacions que tenia. El religiós va treure de dins d'una mena d'armari blindat una caixa minuciosament treballada que tenia les mateixes característiques de la que es descrivia en un dels llibres consultats per Vidal. A dins hi havia dos reliquiaris en forma de creu. L'un estava dedicat al patró local, sant Zoilo, i l'altre, a sant Pere. En aquest últim es guardaven dues restes de la creu en què suposadament va ser crucificat Jesús. I a la part inferior, un minúscul tros de tela del qual no se sabia res. "Tot coincidia", explica Vidal Vidal. En una carta de Fray Pedro de la Cruz, natural d'aquesta localitat segoviana, s'explica que el rei Felip IV va ser obsequiat amb el fragment de *lignum crucis* a Frank-

Façana de l'església d'Escalona del Prado (Segòvia), on es conserva un minúscul retall de la relíquia més preuada de Lleida, el Sant Drap. Al costat d'aquestes ratlles, l'emissioner Alberto García, capella d'Escalona del Prado. Desconeixia l'origen de l'antigalla que es conserva a la parròquia.

VIDAL VIDAL

Amb les tropes franquistes a les portes de Lleida, el Sant Drap es va dur a Barcelona, però no hi va arribar

furt, on va viatjar per assistir a la coronació de l'emperador Leopold. Quan tornava cap a Madrid va parar a Lleida i, com tantes altres personalitats il·lustres que passaven per la ciutat, va ser obsequiat amb un tros del venerat bolquer. Les dues relíquies es van conservar en una creu (en castellà a l'original) "de vidre preciosíssim, daurada per algunes parts, i que està col·locada i posada en un peu de plata ben brunyit", segons explicava un dels documents que havia trobat Vidal Vidal, text que, alhora, fa una descripció exacta de la creu de sant Pere. "I aquesta relíquia preciosa va [sic] posada en un cofre petit tancat amb la seva clau, perquè amb més seguretat i decència sigui guardat i venerat", afegia l'esmentat document. Segons sembla, l'exrei d'Itàlia Humbert de Saboia, custodi del Sant Llençol, va fer restaurar aquest cofre l'any 1962, després de visitar la relíquia, a l'artista segovià Angel García Ayuso.

Fray Pedro de la Cruz va rebre la relíquia lleidatana de mans del comte de Penaranda, que havia acompanyat Felip IV en el viatge per terres europees. El religiós segovià el va depositar a l'església del seu poble. Amb aquesta troballa, ara Vidal Vidal afirma: "Hauré de canviar la novel·la, ja que jo donava per fet que no trobaria el reliquiari i el protagonista continuava el viatge fins a Coria, on es diu que hi havia un altre bolquer sagrat que no té res a veure amb el de Lleida, i finalment arribava fins a Lisboa, on segons la tradició hi ha un llençol sant."

L'escriptor d'Arbeca canviarà de bon grat la novel·la perquè el seu viatge per terres segovianes ha servit per recuperar part de la història sentimental de Lleida, que tant ha estudiat i en què tant ha treballat. De moment, però, ha hagut d'aparcar la redacció de la novel·la per motius professionals. Amb l'accés del tripartit al Govern de la Generalitat de Catalunya, ha estat nomenat delegat de Comerç i Turisme a Lleida, de manera que ha de respondre a unes obligacions polítiques que no li permeten dedicar-se de ple a la seva nova obra de ficció. A més, tenint en compte que acaba de publicar el volum de relats *Com és que el cel no cau?*, amb el qual va obtenir el premi "El lector de l'Odissea", de

El Museu Diocesà de Lleida prepara una exposició

La troballa tindrà probablement conseqüències immediates. L'únic fragment del bolquer amb què segons la tradició la Verge va embolcallar el nen Jesús estava en poder d'una família de Lleida que va ocultar a casa seva el Sant Drap quan les tropes napoleòniques van envair la ciutat. En agraïment, el sagristà de la catedral lleidatana els va regalar un minúscul fragment que ara la família ha cedit en dipòsit al Museu Diocesà de Lleida. El valor sentimental de la peça ha dut els responsables del museu a decidir exposar-la juntament amb altres reliquiaries de la col·lecció diocesana. La pista del Sant Drap es va perdre l'any 1938, amb motiu de la Guerra Civil. S'havia depositat en una caixa forta del Banc d'Espanya com a mesura preventiva durant el conflicte fratricida i, just el dia abans que les tropes franquistes prenguessin la ciutat, es va traslladar a Barcelona, tot i que mai no va arribar a la seva destinació. La notícia va causar una veritable commoció a la societat lleidatana d'aquella època. Quasi seixanta anys després es recupera el rastre d'un bolquer que s'ha venerat, com a mínim, des de l'any 1297. Ja s'han establert contactes amb les autoritats de la localitat segoviana d'Escalona del Prado per intentar aportar a l'exposició del Diocesà la relíquia ara descoberta. A. S.

Vilafranca del Penedès, es troba en plena promoció d'aquesta obra. L'escriptor, però, assegura que la novel·la tirarà endavant i que el seu protagonista acabarà recuperant el sant bolquer de Lleida, amb la qual cosa s'haurà consumat una nova i important contribució de Vidal Vidal –en aquest cas a través de la ficció– a la història de la ciutat.

Anna Sàez

La universitat, a casa

A la UOC integrem la formació a la teva vida

Diplomatures

- Ciències Empresarials
- Turisme
- Graduat Multimèdia (títol propi)

Llicenciatures

- Administració i Direcció d'Empreses (2n. cicle)
- Estudis de Ciències Polítiques i de l'Administració (2n. cicle/Màster)
- Ciències del Treball (2n. cicle)
- Comunicació Audiovisual (2n. cicle)
- Documentació -Gestió de la Informació- (2n. cicle)
- Dret
- Estudis de l'Àsia Oriental (2n. cicle/Màster)
- Filologia Catalana (també accés directe al 2n. cicle)
- Humanitats (també accés directe al 2n. cicle)
- Investigació i Tècniques de Mercat -Màrqueting- (2n. cicle)
- Psicologia
- Psicopedagogia -nous itineraris en l'àmbit de la Pedagogia- (2n. cicle)

Enginyeries

- Enginyeria en Informàtica (2n. cicle)
- Enginyeria Tècnica en Informàtica de Gestió
- Enginyeria Tècnica en Informàtica de Sistemes

Sol.licitud d'accés:

del 13 de març fins al 24 d'abril

Inici període lectiu: setembre de 2004

Doctorat

- Doctorat sobre la Societat del Coneixement

Altres estudis

- Curs d'accés a la UOC per a més grans de 25 anys
- Formació de postgrau

Informa-te'n als centres de suport de la UOC

a Barcelona, Lleida, Manresa, Reus, Sabadell, Salt, Sant Feliu de Llobregat, Terrassa, Tortosa, Vic, Vilafranca del Penedès, Ciutadella, Eivissa, Manacor, València, Madrid, l'Alguer, Brussel·les i Perpinyà, al tel. **902 141 141** i al nostre web www.uoc.edu

**Universitat Oberta
de Catalunya**

www.uoc.edu

Premi ICDE 2001 d'Excel·lència
a la millor universitat virtual
a distància del món